

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/65/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3823010337
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3823010337.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku, v trestnej veci obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. XXX/XX, t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby Ilava, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, na verejnom zasadnutí dňa 31. augusta 2023 prejednal odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. júla 2023, sp. zn. OT/62/2023 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušuje sa napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch o uložených trestoch.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C.,
o d s u d z u j e :

Podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, ods. 3, § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá na dobu 30 (tridsať) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 03. júla 2023, sp. zn. OT/62/2023 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona na skutkovom základe, že

„dňa 6.5.2023 v čase o 08.45 hodine viedol po ulici 29. augusta v Handlovej, okres Prievidza, v smere do mesta Žiar nad Hronom osobné motorové vozidlo značky AUDI A6, evidenčné číslo G., pričom bol zastavený a kontrolovaný hliadkou policajného zboru OO PZ Handlová, ktorá zistila, že mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/107/2021 z 15.11.2021, právoplatným dňa 4.12.2021 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky.“

Za to bol okresným súdom odsúdený podľa § 348 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody 9 mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého trestu bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Trestného zákona bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože obžalovaný podal proti nemu ihneď po vyhlásení odvolanie, ktoré následne písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. Obhajoba v dôvodoch odvolania uviedla nasledovné:

„ Dňa 03.07.2023, samosudca Okresného súdu Prievidza, v trestnej veci OT/62/2023, vyhlásil rozsudok, ktorým obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., E. F. XXX/XX, prechodne bytom D. H. XXXX, t. č. vo výkone väzby v ÚVTOS a ÚVV Ilava, uznal za vinného zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. l písm. d) Trestného zákona, za čo ho odsúdil podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody, do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, súd obžalovaného odsúdil k trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

· Podľa môjho názoru okresný súd, pri uložení druhu a výmery trestu, nedostatočne zohľadnil zásady ukladania trestov, uvedené v ustanovení § 34 Trestného zákona, keď neprihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a ako aj na možnosť jeho nápravy. Trest musí mať v prvom rade prevýchovný účinok. Súd má prihliadnuť tiež nato, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Uložený trest je z týchto dôvodov, podľa môjho názoru v rozpore so zásadami na ukladanie trestov. Mám zato, že i miernejší trest bude v prípade môjho klienta, dostatočne plniť výchovnú i represívnu funkciu trestu, ako aj individuálnu a generálnu prevenciu.

· Okresný súd mal obžalovanému v súlade s ustálenou judikatúrou uznať na základe vyhlásenia viny, podľa § 257 ods. l písm. b) Trestného poriadku, dve poľahčujúce okolnosti, uvedené v § 36 pod písm. l), písm. n) Trestného zákona. Nepriznanie poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. n) Trestného zákona, nie je v súlade s judikatúrou, čím došlo neodôvodnenému znevýhodneniu obžalovaného voči iným, ktorým už táto poľahčujúca okolnosť bola v rámci rozhodovacej činnosti súdov, v takýchto prípadoch priznaná. Tým, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, naplnil jednoznačne aj okolnosť uvedenú v § 36 pod písm. n) Trestného zákona.

· V tejto súvislosti poukazujem na Uznesenie NS SR 4 Tdo 63/2016, zo dňa 25.10.2016. NS SR Uznesenie 4 Tdo 63/2016, zo dňa 25.10.2016, odôvodnil takto: " K tomu treba uviesť nasledovné: poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel' pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, teda orgánom činným v trestnom konaní (v rámci prípravného konania) a súdu, to však neznamená, že páchatel' takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým týmto orgánom, ktoré sú príslušné na vykonávanie jednotlivých štádií trestného stíhania. Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, súčasne vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu vakom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní prevziať výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. V rámci súdneho konania podľa § 257 ods. 5 Tr. por., po priznaní viny páchatel'om (obžalovaným) sa postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 aj písm. h) Tr. por. , t. j. že súd pred rozhodovaním o prijatí alebo neprijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 Tr. por. formou otázok zisťuje, či sa obžalovaný "dobrovoľne priznáva a uznáva vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako trestný čin", čím pri kladnej odpovedi napĺňa podmienku uvedenú v § 36 písm. n) Tr. zák. Krajský súd preto poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák. správne obvinenému J. R. priznal. V danej súvislosti treba tiež zdôrazniť, že prípadné využitie práva obvineného v prípravnom konaní (alebo v určitom štádiu prípravného konania) poprieť trestnú činnosť, resp. nevypovedať, nemôže byť hodnotené v jeho neprospech. Najvyšší súd ďalej rezultuje, že poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l) a § 36 písm. n) Tr. zák. môžu byť obžalovanému priznané a zohľadnené aj kumulatívne. Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. por. spočíva v priznaní sa

páchateľa k trestnej činnosti a zároveň jej úprimnom oľutovaní. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) 6 4 Tdo 63/2016 Tr. zák., ktorá je zohľadnená po postupe v zmysle § 257 ods. 7 Tr. por. sa stáva v určitom zmysle kvalifikovanou okolnosťou majúcou za následok možnosť nevykonania dokazovania v určitom rozsahu na hlavnom pojednávaní. Umožnenie takéhoto zjednodušeného postupu v konaní súdu je potrebné potom nepochybne treba považovať za napomáhanie súdu pri objasňovaní trestnej činnosti. Inými slovami, pri uznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. por. v štádiu súdneho konania nedochádza automaticky k negácii (resp. nepoužiteľnosti) poľahčujúcej okolnosti priznania sa a oľutovania trestnej činnosti podľa § 36 písm. l) Tr. por. Nie je vylúčená ani situácia, kedy sa obžalovaný v priebehu trestného konania ku spáchaniu trestného činu prizná a úprimne ho oľutuje a následne v štádiu súdneho konania nebude súhlasiť s postupom podľa § 257 Tr. por. a nesplní podmienky pre zjednodušený postup, napr. z dôvodu, že bude trvať na vykonaní celého dokazovania v rozsahu vakom bolo vykonané v prípravnom konaní, resp. aj väčšom. V takom prípade by mala byť obžalovanému uznaná poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., ale nie už podľa § 36 písm. n) Tr. zák. Poľahčujúce okolnosti podľa citovaných ustanovení Trestného zákona môžu byť súdom posudzované samostatne, ale aj kumulatívne. Z uvedeného je zrejmé, že v rozsahu námietok ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por., a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. c) Tr. por. jej dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol."

· Rovnako možno poukázať aj na Uznesenie nadriadeného Krajského súdu Trenčín, sp. zn. 23To/22/2016, zo dňa 16. 5. 2016: "Senát odvolacieho súdu vyslovuje právny názor v tom, že v prípade, ak obžalovaný sa na začiatku hlavného pojednávania prizná k spáchaniu trestného činu a tento aj úprimne oľutuje (a súd o tejto úprimnosti nemá pochybnosti) a súčasne je prijaté vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. je povinnosťou súdu priznať obidve vyššie uvedené poľahčujúce okolnosti. Niet pritom pochybností, že ak obžalovaný svojím vyhlásením umožní súdu urobiť výrok o uznaní viny, bez toho, aby bolo potrebné vykonávať na hlavnom pojednávaní dokazovanie k tomuto výroku, napomáha súdu pri objasňovaní svojej trestnej činnosti. Z kontradiktórnej povahy hlavného pojednávania pritom nepochybne vyplýva, že týmto vyhlásením napomáha aj prokurátorovi, ktorý najmä nemusí preukazovať vinu obžalovaného výsluchom obžalovaného (§ 258 ods. 1 Tr. por.,), alebo výsluchom svedkov (§ 261 ods. 3 Tr. por.). Na tomto názore nič nemení ani okolnosť, že by obžalovaný v prípravnom konaní nenapomáhal orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti a až na hlavnom pojednávaní urobil kladné vyhlásenie. Novokoncipované hlavné pojednávanie (rekodifikácia trestného práva v roku 2005), bolo zavedením kontradiktórnosti "posilnené" z pohľadu významu vykonávania dôkazov práve na hlavnom pojednávaní. Súčasne senát odvolacieho súdu vyslovuje právny názor, že vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. l písm. b) Tr. por. prakticky je potrebné považovať za "najvyššiu" formu napomáhania súdu v konaní pred súdom."

· Na základe uvedeného, obžalovanému svedčia dve poľahčujúce okolnosti, uvedené v § 36 písm. l) Trestného zákona (priznal sa k spáchaniu skutku a svoj čin oľutoval) a mala mu byť priznaná aj druhá poľahčujúca okolnosť, uvedená v § 36 písm. n) Trestného zákona (napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti). U obžalovaného jednoznačne prevyšujú poľahčujúce okolnosti nad priťažujúcou, čo malo byť viac premietnuté do uloženého trestu. Prvostupňový súd nedostatočne zohľadnil pri ukladaní trestu prevahu poľahčujúcich okolností, správne mal aplikovať § 38 ods. 3 Trestného zákona, priznať dve poľahčujúce okolnosti, podľa § 36 písm. l), písm. n) Trestného zákona a jednu okolnosť priťažujúcu, podľa § 37 písm. m) Trestného zákona.

· Poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, nebola prvostupňovým súdom, obžalovanému priznaná už v trestnom rozkaze, sp. zn. OT/62/2023, zo dňa 08.05.2023. Okresný súd Prievidza, predmetným trestným rozkazom, obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) mesiacov. Proti predmetnému trestnému rozkazu, obžalovaný podal odpor, na základe čoho bolo vykonané hlavné pojednávanie, na ktorom obžalovaný urobil vyhlásenie o vine, podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por.. I keď prvostupňový súd, nie je viazaný trestom, ktorý uložil obžalovanému trestným rozkazom, mám zato, že nenastali v trestnom konaní také okolnosti, na základe ktorých bolo dôvodné, obžalovanému sprísňovať uložený nepodmienečný trest odňatia slobody, prvotne uložený trestným rozkazom, v trvaní 8 (osem) mesiacov, na rozsudkom uložených 9 (deväť) mesiacov nepodmienečného trestu odňatia slobody. Ešte raz poukazujem na to, že na hlavnom pojednávaní obžalovaný urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. l písm. b) Tr. por., a žiadne ďalšie dôkazy, ako napr. výsluchy svedkov, vykonané neboli. Nemohlo teda dôjsť k zmene dôkaznej situácie, v neprospech obžalovaného a teda nebol ani dôvod ukladať mu prísnejší trest, ako mu bol uložený pôvodne trestným rozkazom. Obžalovaný má právo podať proti trestnému rozkazu odpor a nemôže byť zato nijako sankcionovaný, navyše v situácii super rýchleho konania, keď spolu s návrhom na vzatie do väzby prokurátor podal hneď aj obžalobu a vypustené bolo celé prípravné

konanie. Obžalovaný nerobil žiadne prietahy v trestnom konaní, využil iba opravný prostriedok. Dôkazná situácia sa vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nezmenila v neprospech obžalovaného, nepribudli žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali sprisnenie už aj tak prísneho trestu, uloženého v predmetnom trestnom rozkaze. Podotýkam, že prokuratúra proti trestnému rozkazu odpor nepodala, čím možno dedukovať, že uložený trest považovala za dostatočný. Vo vyspelých štátoch, sa prioritne ukladá peňažný trest, až v poslednom rade nepodmienečný trest odňatia slobody. Žiaľ u nás je situácia celkom opačná a preto sú väznice zbytočne preplnené prípadmi, ktoré by sa dali riešiť aj inak - miernejšími alternatívnymi trestami. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní žiadal, aby mu súd uložil primeraný peňažný trest, pričom uviedol, že je schopný uhradiť peňažný trest až do sumy 10.000 euro. Nie je pochyb o tom, že peňažný trest by obžalovaný pocítil veľmi intenzívne, nedá sa uvažovať, že by takýto trest bol pre neho neprimerane mierny. Páchateľ neraz peňažný trest pociťuje ešte intenzívnejšie, ako nepodmienečný trest odňatia slobody. Štátu uložením peňažného trestu odpadnú finančné náklady, spojené s pobytom odsúdeného vo väzení a na naopak, do štátneho rozpočtu, pritečú financie. Peňažný trest má benefity nie len pre samotný štát, ale aj pre páchatel'a, ktorý nemusí byť izolovaný od rodiny a okolitého sveta, nestráca kontakt s realitou, nútenou izoláciou, na slobode môže pracovať, starať sa o rodinu. Mám zato, že je plne odôvodnené, v prípadoch ako je tento, keď sa jedná o vedenie motorového vozidla, počas uloženého trestu zákazu činnosti, ukladať peňažný trest, či iný alternatívny trest.

· Prvostupňový súd v odôvodnení rozsudku na str. 2 uviedol, že obžalovaný ako vyplýva z odpisu registra trestov, zo dňa 28.06.2023, bol doteraz 13 krát súdne trestaný, pričom prvýkrát bol odsúdený v roku 2011. Následne v odôvodnení rozsudku na str. 3 uviedol, že v prípade obžalovaného, sa jedná o osobu recidivistu, ktorý bol v období posledných dvanástich rokov 13 krát súdne trestaný a z tohto hľadiska je možnosť jeho nápravy veľmi otázna, ba až nepravdepodobná. Predmetné vyjadrenie prvostupňového súdu je značne tendenčné a účelové a to aj vzhľadom na vyjadrenie nadriadeného Krajského súdu Trenčín, prezentované v uznesení 2Tos/79/2023-74, zo dňa 24.05.2023. V predmetnom uznesení sa predseda Krajský súd Trenčín, už vyjadril na str. 4, že obvinený nemá 13, ale "iba"6 odsúdení, v období od roku 2011 do 28.12.2021, pretože sa jednalo o opakované ukladanie súhrnných trestov a spoločného trestu a s tým súvisiaceho aj počtu odsúdení k nepodmienečnému trestu odňatia slobody, ktorých nebolo 5, ale 2. Prvostupňový súd mal pri ukladaní trestu nesprávnu predstavu o osobe páchatel'a a počte jeho odsúdení, ktorých nebolo 13 ale o viac ako o polovicu menej, teda „iba“6. Mám zato, že okolnosti rozhodné na uloženie trestu, ako napr. počet odsúdení obžalovaného, pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, prvostupňový súd, vyhodnotil nesprávne a preto uložil neprimerane prísny trest odňatia slobody.

· Čo sa týka uloženého trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov, podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, poukazujem na skutočnosť, že obžalovaný už má trestným rozkazom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 2T/I 07/2021, zo dňa 15.11.2021, právoplatný dňa 04.12.2021, uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 rokov. Trest zákazu činnosti začal plynúť dňa 22.05.2021 a uplynie dňa 22.05.2025. Ponechávame na zvážanie nadriadeného Krajského súdu Trenčín, či bude považovať za dôvodné ukladať obžalovanému trest zákazu činnosti na 36 mesiacov, v situácii ak už obžalovaný, má právoplatne uložený trest zákazu činnosti, na dobu 4 rokov.

Na základe uvedeného navrhujem aby odvolací súd, po náležitom posúdení skutkového a právneho stavu, odvolaniu obž. A. B., nar. XX.XX.XXXX, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, sp. zn. 0T/62/2023-89, zo dňa 03.07.2023, čo do výroku o treste vyhovel a podľa § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por., rozsudok v tejto časti (v tomto výroku) zrušil a v spojení s § 322 ods. 3 Tr. por., sám rozsudkom vo veci rozhodol tak, že podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., § 36 písm. l), písm. n), Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 2 Tr. zák., uloží obžalovanému peňažný trest v sume, podľa úvahy súdu až do výšky 10.000, euro (desaťtisíc euro). Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák., nadriadený súd ustanoví obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) mesiacov, ponechávame na úvahe nadriadeného, odvolacieho súdu, či zmierni obžalovanému uložený, trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, uložený podľa § 61 ods. 2 Trestného zákona, na dobu 36 (tridsať šesť) mesiacov, alternatívne uloží obžalovanému, primeraný trest povinnej práce, podľa § 54 Trestného zákona, alternatívne uloží obžalovanému, nepodmienečný trest odňatia slobody, vo výmere 3 (tri) mesiace.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní obžalovaného, prokurátor krajskej prokuratúry navrhol odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Obhajca obžalovaného a obžalovaný zhodne navrhli vyhovieť odvolaniu.

Krajský súd ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre rozhodnutie podľa § 316 Tr. por., na podklade podaného odvolania na verejnom zasadnutí preskúmal v rozsahu a z dôvodov podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku okresného súdu o uloženom treste, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť odvolací súd okrem vytykaných chýb zamerail aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti v uvedených zákonných medziach, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného je dôvodné.

Pokiaľ ide o správnosť postupu okresného súdu, ktorý predchádzal vydaniu odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku okresného súdu, z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov vyplýva, že v podanom odvolaní nie sú vytykané chyby takéhoto procesného charakteru, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu ani existenciu takýchto procesných chýb, v odvolaní nevytykaných, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por.

Ako vyplýva z obsahu odvolania obžalovaného a jeho dôvodov, obžalovaný namietal nesprávnosť výrokov napadnutého rozsudku o uložených trestoch, vytykajúc porušenie ustanovení Tr. zák. v zmysle § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

Na základe preskúmania veci v rozsahu podľa § 317 ods. 1 Tr. por. odvolací súd dospel k záveru, že napadnuté výroky o uložených trestoch trpia vadou podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por., na ktorú vadu odvolaním nevytykanú bol odvolací súd povinný prihliadať podľa § 317 ods. 1 v spojení s § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Z obsahu spisu vyplýva, že výrok napadnutého rozsudku o vine založil okresný súd na vyhlásení o vine obžalovaného podľa § 257 Tr. por., ktoré vyhlásenie o vine okresný súd prijal. Ako vyplýva z výrokovej časti napadnutého rozsudku, okresný súd zistil u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák. a trest mu ukladal v rámci trestnej sadzby, podľa § 38 ods. 2 Tr. zák. pre vyrovnaný pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností.

Podľa názoru dovolacieho súdu okresný súd nedostatočne vyhodnotil prístup obžalovaného k trestnému stíhaniu, keď napriek všemožnej súčinnosti obžalovaného, vrátane vyhlásenia svojej viny na hlavnom pojednávaní, ktoré vyhlásenie okresný súd prijal, nepriznal obžalovanému aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., teda že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. V tejto súvislosti tento senát odvolacieho súdu považuje za potrebné uviesť, že v zmysle svojej ustálenej rozhodovacej praxe v otázke aplikácie uvedeného ustanovenia naďalej zotrváva na právnom názore, podľa ktorého poľahčujúca okolnosť v podobe napomáhania pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel napomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, čo však neznamená, že páchatel takto musí bezpodmienečne napomáhať všetkým orgánom, ktoré sú príslušné na vykonanie jednotlivých štádií trestného stíhania v konkrétnej veci. Podľa názoru tohto senátu odvolacieho súdu platná právna úprava, rešpektujúca zásadu kontradiktórnosti a nestrannosti súdu v zmysle čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, kladie ťažisko dokazovania v trestnom stíhaní na konanie pred súdom, pričom prípravné konanie v zásade slúži len na prípravu dôkazov, ktoré majú byť vykonané v konaní pred súdom, teda najmä na prípravu dôkazov, o ktoré chce prokurátor v konaní pred súdom oprieť svoje skutkové tvrdenia v obžalobe. Ak obžalovaný v konaní pred súdom podľa zákona vyhlási svoju vinu zo spáchania skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba a súd podľa § 257 ods. 7, 8 Tr. por. takéto vyhlásenie obžalovaného prijme s následkom, že dokazovanie v rozsahu priznaného skutku sa nebude vykonávať, primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4 Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia tento senát týmto poukazuje. Z uvedených dôvodov odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd v danom prípade nesprávne aplikoval ustanovenie § 36 písm. n) Tr. zák., keď v prejednávanom prípade nepriznal obžalovanému aj túto poľahčujúcu okolnosť.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd dospel k právnomu záveru, podľa ktorého je u obžalovaného potrebné aplikovať § 36 písm. l), § 36 písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona, čím je daná prevaha poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami. V dôsledku prevahy poľahčujúcich okolností sa obžalovanému podľa § 38 ods. 3 Tr. zák. musí ukladať trest v trestnej sadzbe so zníženou hornou hranicou o jednu tretinu, čím je daný dôvod pre rozhodnutie podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por.

S poukazom na uvedené odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo všetkých výrokoch o uložených trestoch. Keďže odvolací súd dospel k záveru, že v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. je možné rozhodnúť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, pristúpil sám k rozhodnutiu o uložení trestu obžalovanému. Vychádzajúc zo správnych skutkových zistení okresného súdu a zo správnych úvah z nich vyvedených, tiež vychádzajúc z prevahy poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami odvolací súd ukladal trest odňatia slobody v zákonnej trestnej sadzbe, ustanovenej v § 348 ods. 1 Tr. zák. Vzhľadom na recidívu obžalovaného a predchádzajúci výkon trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť aj odvolací súd dospel k záveru, že obžalovanému je v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody. Rovnako odvolací súd zohľadnil prevahu poľahčujúcich okolností aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti, čo viedlo k ukladaniu tohto trestu na dobu 30 mesiacov. Preto odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.